

Dos ous *durs*

(ALDC, VIII, 1885. Un *ou dur*/Dos ous *durs*)

Durs, pl. de *dur* (veg. mapa 1149), s'ha format amb l'addició d'una *-s* al sg. *du*[r] (com ha passat amb *d*[ø]rs 7, de Formiguera), propi del val. i de parlars sept.; a notar el solitari *dur*[ə]s 16; *durts* 127, format a partir de *durt*, i d'aquí *duts* 94, per enmudiment de la bategant en contacte amb l'africada (l'alg. *dults* 85 correspon a una articulació africada del grup *-rs*, convertit per lambdacisme en *-ls* i

-lts dins el grup *-ls*). D'altra banda, *dus* és el pl. de *du*, propi de la major part del cat. principatí, que, a més, ha format un pl. doble analògic, *dusos*, com ha passat en *musos* 'nus', *crusos* 'crus'. Per a *duros* 'moneda', pres del cast., i per a l'extensió i característiques de *bullits* 1, 3, 5, 13, 74, 75, 77, 80-83, 175 (o *bollits* 73, 76, 79, 157), veg. mapa 1149. *Durs* és el pl. de *dur*, únic mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

